

Hui m'he desdejunat assegut, després de molt de temps. Li he dedicat mitja hora. I direu... i a mi què!, val, però a mi em sembla molt més revelador que alguns dels [costums de Rajoy](#), com per exemple el recentment adquirit de vigilar l'ablació de clitoris o la poligàmia en Espanya. Llegint l'altre dia [13.99](#), la suggestiva novel·la de [Frédéric Beigbeder](#) sobre el món de la publicitat, vaig marcar una frase del seu alter ego, Octave, el protagonista: "Jo no faig iogurts ambulants". Interessant. Vaig intentar fer memòria, però no vaig recordar cap anunci televisiu de iogurts on els actors treballaren asseguts. Sovint els mengen drets o, com a molt, sobre una banqueta. Si us fixeu, sovint hi apareix alguna noia espectacular passejant-se per una casa de 200 metres quadrats amb jardí de fons i decoració blanquinosa. Hi ha la variant de la mateixa noia fascinant i jacent mentre s'empassa el lacti, però aquesta versió és per a iogurts més pijos. En qualsevol cas, de seguida penses que aquesta noia, probablement, té minyones i viu de renda, aleshores per què collons no s'asseu a menjar? Té pressa? O vol que en tinguem nosaltres, de pressa? En les telesèries nordamericanes els personatges sempre mengen drets, o caminant, com si la nutrició fòra un pur protocol entre feina i feina. La felicitat, crec, no és això.